

Foaie de duminică

Anul IV nr. 15 (118)

13 aprilie 2014

**Duminica a VI-a din Post
- a Floriilor -
(Intrarea Domnului în Ierusalim)**

2014 - Anul omagial al Sfinților Martiri Brâncoveni

"Înainte de Paști cu șase zile, Iisus a venit în Betania, unde era Lazăr, pe care îl înviase din morți. Și I-au făcut acolo cină și Marta slujea. Iar Lazăr era unul dintre cei ce ședea cu El la masă. Deci Maria, luând o litră cu mir de nard curat, de mare preț, a uns picioarele lui Iisus și le-a șters cu părul capului ei, iar casa s-a umplut de mireasma mirului. Dar Iuda Iscarioteanul, unul dintre ucenicii Lui, care avea să-L vândă, a zis: Pentru ce nu s-a vândut mirul acesta cu trei sute de dinari și să-i fi dat săracilor? Însă el a zis aceasta nu pentru că îi era grijă de săraci, ci pentru că era fur și, având punga, lua din ce se punea în ea. A zis, deci, Iisus: Las-o, că pentru ziua îngropării Mele l-a păstrat. Că pe săraci totdeauna îi aveți cu voi, dar pe Mine nu mă aveți totdeauna. Deci mulțime mare de iudei au aflat că este acolo și au venit nu numai pentru Iisus, ci să vadă și pe Lazăr, pe care-l înviase din morți. Și s-au sfătuit arhieriei ca și pe Lazăr să-l omoare, căci, din pricina lui, mulți dintre iudei mergeau și credeau în Iisus. A doua zi, mulțimea cea mare, care se adunase la sărbătoare, auzind că Iisus vine în Ierusalim, a luat ramuri de finic și a ieșit întru întâmpinarea Lui și striga: Osana! Binecuvântat este Cel ce vine în numele Domnului, Împăratul lui Israel! Și Iisus, găsind un asin tânăr, a șezut pe el, precum este scris: "Nu te teme, fiica Sionului! Iată, Împăratul tău vine șezând pe mânzul asinei". Acestea nu le-au înțeles ucenicii Lui la început, dar, când S-a preaslăvit Iisus, atunci și-au adus aminte că acestea erau scrise pentru Dânsul și că ei I le-au făcut Lui. Așadar, dădea mărturie mulțimea care era cu El când l-a strigat pe Lazăr din mormânt și l-a înviat din morți. De aceea L-a și întâmpinat mulțimea, pentru că auzise că El a făcut minunea aceasta." (Ioan 12, 1-18)

Cei simpli și curați, aflând că Iisus vrea să vină în Ierusalim s-au hotărât să-L primească deosebit de până acum. Iisus le-a prețuit dragostea. Și-a împrumutat un asin - că era sărac. (In tot răsăritul asinul are cinstea pe care o are la noi oia.) Aceasta e intrarea triumfală în Ierusalim. **Toată gloata aceasta, noroadele, aveau o bucurie ca niciodată. Numai fariseii nu se bucurau**, ci bucuria tuturor le învenina și mai rău inima. **Nici Iisus nu se bucura, dar cinstea bucuria pe care o vedea.** Toți care-L cunoșteau în Ierusalim ieșiseră întru întâmpinarea Lui. în Ierusalim rămăseseră numai cei ce nu-L cunoșteau. Aceștia îl primesc rece și cu suspiciuni.

Dar și Iisus i-a provocat. A mers la Templu și l-a găsit prefăcut de slujitorii lui în „peșteră de tâlhari”. „Tâlharii” negustoreau suferințele și păcatele poporului. Compromiteau și pe Dumnezeu și suferința. Mai marii și mai micii Templului „tâlhăreau” poporul obidit speculându-i suferințele în numele lui Iehova. Zarafii făceau bursă neagră. Aceștia erau slujitorii lui Mamona. Parcă acum erau anume toți adunați în ziua aceea la Templul din Ierusalim. La toți aceștia Iisus a luat biciul.

E și o minune în această sfântă mânie; mulțimea zarafilor, a negustorilor de porumbei - găinari geambași de miei și boi, toți, fără deosebire, fug în dezordine, înfricoșați de-un Om. **Conștiința lor pătată nu le da nici o rezistență.** Gestul lui Iisus a înfuriat pe mai marele Templului, pe bătrâni, cărturarii și fariseii, care s-au sfătuit: „Cu orice preț trebuie să-L ucidem fiindcă mulțimea se ia după El”. Când aceștia se sfătuiă să-L ucidă, orbii și schiopii se apropiau de El în Templu și i-a vindecat. Iar copiii -copiii crescuți de Templu, au venit cu ramuri în mâini, cântându-I „Osana, Fiul lui David !”

Acesta-i **faptul impresionant, că singuri copiii, orbii și schiopii și ucenicii Săi L-au primit pe Iisus în Templu, cu credință și cu dragoste.** Auzind copiii, iarăși s-au înfuriat iudeii. „- Spune-le să tacă !” „- N-ați citit în Profeți: «Am pus laudele în gura pruncilor și a celor ce sug» ?”

Cu acestea **Iisus a părăsit Ierusalimul. Cu ziua aceasta încep patimile Domnului.** In tot entuziasmul general Iisus tăcea, dacă nu chiar plângea. **Poporul acesta, care-L primea cu aclamații de împărat, peste trei zile va fi cumpărat de farisei pe nimic să strige lui Pilat: „Răstignește-L !!!”**

Poporul, las și fricos, nu pricepe prețul iubirii și o dă răstignirii. Intrarea lui Iisus în sufletul nostru, să nu fie ca acea intrare în Ierusalim. Templul conștiinței noastre să nu fie o peșteră de tâlhari, că atunci sigur și noi vom vocifera în curtea lui Pilat: „Răstignește-L !!! Slobozește-ne pe Baraba!” De aceea ne-am curățit Ierusalimul și Templul din Ierusalim: conștiința, făcându-ne iarăși copii, singurii care L-au primit în Templu. **Copilăria: singura noastră vârstă care primește pe Iisus.**

Deci, copiii mei, care primiți astăzi pe Iisus în sfânta împărtășanie, rămâneți întru dragostea mea, care e dragostea lui Iisus.

Părintele Arsenie Boca – Prislop, 17.IV.1949 – „Cuvinte vii”

Nu de puține ori în viață, noi înșine, ierusalimiteni de jos, ne lăsăm entuziasmați de intrarea lui Hristos în Ierusalimul inimii noastre și agităm osanalele faptelor noastre sau eforturilor noastre, uitând cât har ceresc vine de Sus pentru ca ele să se nască, să crească și să rodească în inima noastră și-n viața noastră. Nerecunoscători mai apoi, răstignim pe Hristos afară din Ierusalimul cel dinlăuntrul nostru, la portile buzelor noastre, pururea comentând și cerând socoteală Domnului pentru toate câte ni se întâmplă. Noi înșine ne facem dar transfugi între "Osana!" și "Răstignește-L!", robi nemernici ai trădării... Facă-ne Domnul părtași Invierii Lui!

Părintele Constantin Necula – www.crestinortodox.ro

Despre cum se calculează data Sfințelor Paști

Invierea Domnului se serbează în prima Duminică după prima lună plină, după echinocțiul de primăvară.

După cum se știe, Paștele ortodox nu coincide întotdeauna cu Paștele catolic sau protestant, explicația fiind următoarea: Deși în anul 1923, la un congres ținut în Constantinopol, majoritatea bisericilor ortodoxe au hotărât să renunțe la calendarul Iulian și să adopte calendarul Gregorian, totuși **data Paștilor se calculează încă pe baza calendarului Iulian, în care echinocțiul de primăvară are loc cu 13 zile mai târziu. De aici neconcordanța cu data Paștelui apusean.**

Creștinătatea ortodoxă s-a împărțit, începând cu anul 1924, în două, în ceea ce privește data sărbătoririi Paștilor: Bisericele rămase la calendarul neîndreptat (numite și stiliste sau de stil vechi) au continuat să serbeze Pastile după Pascalia veche, a calendarului iulian, pe când Bisericele care au adoptat calendarul îndreptat au sărbătorit câțiva ani (între 1924-1927) Pastile pe stilul nou (în general la aceleași date cu apusenii). **Ca să se înlăture însă dezacordul acesta supărător dintre diferitele Biserici ortodoxe și pentru a se stabili unanimitate în toată Ortodoxia** - cel puțin în ceea ce privește data celei mai mari sărbători creștine, Bisericele care au adoptat calendarul îndreptat au stabilit (începând cu anul 1927), **prin consens general, ca Pastile să fie prăznuit în toată creștinătatea ortodoxă după Pascalia stilului vechi, adică odata cu Bisericele rămase la calendarul neîndreptat.** Aceasta hotărâre a fost întărită și de Consfătuirea interortodoxă de la Moscova din iulie 1948.

Dar, deși toți credincioșii sărbătoresc Invierea în aceeași duminică, ea e marcată diferit în cele două calendare întrebuintate azi în creștinătatea ortodoxă, din pricina celor 13 zile cu care calendarul neîndreptat a rămas în urmă față de cel îndreptat. Dacă, de exemplu, Pastile cade la 22 martie pe stil vechi, acea zi corespunde în calendarul îndreptat cu 4 aprilie (22 martie + 13 zile). De aceea, în actuala situație, Bisericele ortodoxe care au adoptat reforma calendaristică din 1924 (între care și cea română) serbează de fapt Pastile între 4 aprilie (data cea mai timpurie) și 8 mai (data cea mai târzie a Paștilor). www.parohia-precupeții-vechi.ro

Săptămâna Mare, ultima săptămână a Sfântului și Marelui Post (a șaptea), numită și Săptămâna Patimilor, este ultima perioadă în care credincioșii se mai pot pregăti pentru marele praznic al **Învierii Mântuitorului Iisus Hristos**. Pentru a primi și a simți cum se cuvine această mare bucurie a Ortodoxiei, **trebuie să ne pregătim sufletește și trupește, prin aspirarea postului, atât cât ne stă în putință fiecăruia, și să participăm la slujbele speciale, rânduite de Biserica noastră în această perioadă.** Din Sâmbăta lui Lazăr postul dobândește o dimensiune nouă. Din ascetic devine euharistic, **Săptămâna Mare neputând fi prăznuită cu vrednicie decât dacă Postul Mare a fost ținut cu folos**, după cum mărturisește cântarea: „*Plinind cele patruzeci de zile de suflet folositoare, cerem să vedem și sfânta Săptămâna Patimilor Tale, iubitorule de oameni; ca să slăvim în ea faptele Tale cele mari și nespusă iconomia Ta pentru noi, cu un cuget cântând: Doamne, slavă Ție!*“.

Dacă privim **cele șase săptămâni de post ca pe o perioadă distinctă de Săptămâna Patimilor**, Postul cel Mare se termină în seara de vineri a săptămânii a VI-a, iar **Săptămâna Patimilor începe din Duminica Floriilor, seara, după Vecernie.**

În Săptămâna Sfințelor Patimi Sfinții Părinți poruncesc să postim în această săptămână gustând numai pâine, sare, legume și apă. Se dezleagă la untdelemn și vin numai în Sfânta și Marea Joi. În Vinerea și Sâmbăta Mare, dacă sănătatea îngăduie, nu se va gusta nimic până seara.

Cei care nu au postit până acum este bine **să postească măcar în această ultimă săptămână**; să încerce să postească și cu privirea, **evitând să se mai uite la televizor, să se spovedească, să nu participe la distracții**, care nu sunt potrivite cu săptămâna în care Mântuitorul Hristos se îndreaptă spre Golgota, ducându-Și Crucea pentru ispășirea păcatelor noastre, și mai ales **să participe la Denii, „murind” și noi puțin cu Hristos, ca să înviem și noi împreună cu El.**

“Astfel, oricine va manca pâinea aceasta sau va bea paharul Domnului cu nevrednicie, va fi vinovat față de trupul și sângele Domnului. Să se cerceteze însă omul pe sine și așa să mănânce din pâine și să bea din pahar. Căci cel ce mănâncă și bea cu nevrednicie, osândă își mănâncă și bea, nesocotind Trupul Domnului. De aceea, mulți dintre voi sunt neputincioși și bolnavi și mulți au și murit. Căci de ne-am fi judecat noi înșine, nu am mai fi judecați.” (I Corinteni 11, 27-31)

Programul săptămânii 13 aprilie 2014 – 20 aprilie 2014

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	13 aprilie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Duminica Floriilor) – Pr. Ticu
Luni	14 aprilie	17 – 19 - Denie (pomenirea celor 10 fecioare înțelepte)
Martți	15 aprilie	17 – 19 - Denie (pomenirea femeii păcătoase)
Miercuri	16 aprilie	8 - 11 - Liturghia Darurilor mai înainte sfințite – Pr.Ticu
Miercuri	16 aprilie	17 – 19 - Denie (pomenirea spălării picioarelor)
Joi	17 aprilie	8 - 11 - Vecernia unită cu Liturghia Sf.Vasile (Scoaterea Sf.Agneț pentru bolnavi)
Joi	17 aprilie	17 – 20 - Denia celor 12 Evanghelii
Vineri	18 aprilie	12 - 13 - Vecernia cu scoaterea Sfântului Epitaf
Vineri	18 aprilie	17 – 20 - Denia Prohodului
Sâmbătă	19 aprilie	8 – 11 - Slujba ceasurilor și Liturghia Sf.Vasile
Duminică	20 aprilie	0 - 4 - LITURGHIA SFINTELOR PASTI
Duminică	20 aprilie	12 - 13 - Vecernia Paștilor („A doua Înviere”)